

TAPOLCZAI LAPOK

Társadalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A szerkesztőség:

Wallner-féle ház, a tó partján, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Felelős szerkesztő:

KOLLÁNYI ÖDÖN.

Kiadó és laptulajdonos:
LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K., negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: Egy hasábos petitsor egyszeri közlésnél 8 f. többszöri közlésnél 6 fillér. Apró hirdetés lappal együtt egész évre 16 korona. — Nyílt-tér: petitsora 40 fillér.

Pünkösdi napján.

Evezredek tüntek el az idők árjába; a sötétség szelleme örökös harcban, a világosság bevilágító fényével chaost teremtett.

Az erős tusában nem egy nemzet veszett el, mert nem volt elég ellenálló képessége a sötétség szellemével szemben.

Az emberiség pedig a sötétséget uralva, bilincsekbe vereté világosság felé törő szellemét.

De eljött az Ur és dörgés és vilámlás közt hirdeté az emberiségnek azon boldogító tant, mely hivatva volt a sötétség legyűrésére, hogy boldogságot áraszson a föld kerékcséjén.

És a lángnyelvek magasztos ünnepén senkisémet róhatja fel nekünk bűnül, ha e fölött, szívünk mélyében érzett örömnünknek, — kifejezést adunk.

Borus a látóhatár, — de e szent ünnepen, derengő homályon és sűrű ködpárakkal telt levegőn keresztül — arany sugaras nap tör elé, a szebb jövő, a jobb kor iránt táplált éltető és boldogító remény és bizalom érzelmével töltvén el már-már csüggedő kebleinket.

És ez nem lehet másként. Mert elküldé apostolait az Ur és megajándékozta 7 ajándékával: megerősíté és képesíté őket, hogy a szeretet, bölcsesség, igazság, értelem, tudomány,

tanácsadás és valódi istenfélelem birtokában hirdessék a tudatlan, a sötétségben botorkáló emberiségnek az igazságot.

Hogy az apostolok mily sikerrel jártak el küldetésükben, arról tanuskodik a mai civilizáció.

Egyes visszaeséseket leszámítva, az emberiséget az Ur ajándékának mind-egyike megihlette.

És a mai kor szellemének igazi apostolai, mi mindent nem követnek el, hogy a szeretet és örökigazság, az Ur eme magasztos ajándékai minél inkább terjedjenek az emberi társadalom minden rétegében?

Ünnepet ülve, bibor fénysugár özönétől körülveve önelégülten mosolyogva tekint le trónusáról a magyar nemzet *Geniusa* a nemzeti erő szilárdítását célzó, erős tusákat vivó honatyákra és bár sűrű ködpárakkal telt a levegő, a hét ajándék magasztos eszményeit küldi újra harcba, hogy boldogságot áraszsanak maguk körül.

A magyar nemzet *Geniusának* mosolya nekünk azt jelenti, hogy egy jobb, egy szebb jövő hajnala hasad reánk.

A szabadság, a testvériség, a jog-egyenlőség, a szeretet szent kötelekei fogják egyesíteni e drága hon minden egyes fiát, mint a felebaráti szeretet vallásának tántoríthatlan hívét, hogy valósuljon a legnagyobb magyar Szé-

chenyi István ama nagy jelentőségű jóslata: „Magyarország nem volt hanem lesz.“ Azt a nagy helyet, mely a jóslat megvalósulásának útjába áll, erős akarattal, lankadatlan kitartással iparkodjunk eltávolítani, mert „*ama nagyobb boldogság és erkölcsi tökély eszménye, melylyel majd mindnyájan találkozunk, nem a múltban, hanem ha valósítható a földön, csupán a jövőben keresendő és hogy ha még oly lassan, közeledünk felé.*“ (Eötvös.)

Remény tölti el sziveinket; nem kétkelünk a borus jelen ellenére sem — a jövő fölött, mert erős istenség őrzi gondosan a magyar nemzetet.

„A magyarnak Istene megérnünk engedi, hogy a magyar, a haladás nagy versenyén szellemének önmagából fejlődő kisugárzástól körülveve foglalhassa el megillető helyét a szereplő nemzetek közt.“ (Á.)

Örömmel üljük a lángnyelvek ünnepét, mely szebb és jobb jövő reményével tölti el kebleinket és imaszerű fohász száll el ajkainkról: „Jőjj el Isten lelke és töltsd be sziveinket!“

Barát Álmos.

Községi ügyek.

Tagadhatlan, hogy városunk pár év óta nagyban csinosodott és szépült. Javitják a járdát, befásítják az utcá-

T Á R C Z A.

Szikkák.

Közl: * *

A „Tapolczai Lapok“ eredeti tárczája.

XV. Lajos francia királynak kitűnő tehetségei voltak, csak hogy, fájdalom, másra használta, mint amire egy királynak kellett volna használnia. Inyencz volt a legteljesebb mértékben és kitűnő szakács. Mikor híre érkezett annak, hogy a francziák Rosbachnál leverettek, gyorsan megvigasztalódva így szólt: „Ej, mit, tudjon bármint a porosz király, olyan jó tortákat még sem tud készíteni, mint én.“ (Történeti tény.) Ily gyengéit fel is használták. Egykor egy idősebb tengerésztiszt hiába sürgette a királynál előmozdítását. Elutasították, mire Choisent miniszterhez, jóakarójához ment. „Hja, én nem segíthetek rajta, mondá a miniszterelnök, az én ajánlatom mit sem használ, ha csak önt nem ismeri. Senkit sem ismer a király környezetéből?“ „Egyet, válaszol mosolyogva Turgot, a tiszt, de ez keveset használhat, ez a király szakácsa.“ „Ah, ez a legbefolyásosabb egyén az udvarnál, bizza csak magát reá, ön kapitány lesz.“ Este a királynál volt Choisent ebédén; egy pástétom kitűnően ízlett a királynak. „Hja, mondá, Choisent mosolyogva, ennek a receptje egy sokat járt embernek, Turgot tengerésztisztnek a kezéből került ki, aki mint hallom, csupán felséged iránt való tiszteletből engedte azt át Richard urnak!“ „Ej, ez szép, — mondá a király. Tehetek valamit

ez ember érdekében?“ Choisent most fölemelte Turgot hosszab szolgálatait s kérte előmozdítását. Már másnap megkapta Turgot kapitányává való kinevezetését; azonnal a miniszterhez ment és megköszönte. „Csak hagyja — mosolygott Choisent — s intézze köszönetét inkább Richard urhoz.“ S csak ott értesült, milyen hatalmas befolyásnak tulajdoníthatja szerencséjét.

Händel, a híres zeneművész egykor egy falusi templomba ment s kérte a kántort, hogy az isteni tisztelet végén kimenetre orgonálhasson. A kántor, ámbár őt nem ismerte, szívesen beleegyezett. Händel tehát az orgonához ült s oly művésziesen orgonált, hogy a közönség figyelmét az első pillanatra megragadta, mely nemcsak hogy ki nem ment, hanem a legnagyobb figyelemmel a templomban ülve maradt. Az orgonista, kinek felesége otthon az ebédet várt, türelmetlenül lett s végre mondá: „Uram, látom már, hogy épen nem érti a hiveket kiorgonálni, majd én megmutatom, hogyan kell.“ Erte Händelt félretolta s ő maga ült oda s csakugyan sikerült neki már az első akkordokkal a hiveket megindítani.

Mikor a már gyermekkorában trónra jutott XV. Lajosnak, Coislin, metzi püspököt bemutatották, ki hivatalát igen lelkiismeretesen betöltötte, de alakjára igénytelen s rút arczu volt, a fiatal király tőle elfordulva mondá: „Ah Istenem, milyen rút ember ez!“ A püspök, ki ezt a megjegyzést természetesen zokon vevé, különösen mikor a környezet ne-

hezen elfojtott mosolygását észrevette, azonnal megboszulta magát azzal, hogy rögtön eltávozott s menetközben megjegyzé: „Ez aztán egy neveletlen ifju!“

A huzamosabb ideig köszvényben szenvedő Derby lordnak egykor egy borkereskedő próbaüveget küldött azon biztosítással, hogy annak használatától a köszvénye elmúlik. Már másnap a lord következőleg válaszolt: „Uram, a bort megkaptam és megpróbáltam, de ennél többet ér a köszvényem.“

Mikor Denon báró nagy műve Egyiptomról általános feltűnést keltett, egy alkalommal Talleyrand herceghez, kinél a legkiválóbb tudósok és politikusok találkozó helye volt, ebédre volt hivatalos. Talleyrand feleségének meghagyta, hogy egyetmást olvasson el a műből, hogy majd néhány hizelgő szót mondhasson a tudós irónak. Együttal meghagyta könyvtármokának, hogy a művet a hercegnőhöz elküldje. Csak hogy épen azt is parancsolá, hogy egy, szintén a házban lakó ifju hölgynek meg Robinson Crusoe-t küldje el. A könyvtárnok eltévesztette; az ifju hölgy Denon báró munkáját kapta, a hercegnő pedig Robinsont s ezt a látogatás napján át is lapozá. A báró az asztalnál a tisztelet-helyet foglalá el s a hercegnő csakhamar beszédbe eredve vele, megköszönte, hogy művével oly nagy élvezetet szerzett neki. A szerző el volt ragadtatva s kijelenté, hogy mily nagyon hizelgő ez reá nézve. Azonban mennyire elbámult ő és a herceg, mikor a hercegnő nyájasan így folytató a társalgást:

kat és tereket, betömik a nyaktörő árkokat, szóval mind az meg van, ami elégséges ahhoz, hogy a külsőségekre ügyelő benlakót kielégítsen s hogy az idegen, ki csak pár órát tölt el a város falai között, — a kellemes benyomás emlékével távozhassék. Szép és dicsérendő tény ez is, csak az a baj, hogy városunk haladása egyedül a külső csinban nyilvánul, míg sok más tekintetben bizony ott állunk ma is, mint 10—20 évvel ezelőtt.

Közbiztonságunk minden kritikán aluli. A gyanútlanul járó békés polgárok megtámadása, véres verekedések és utczi duhajkodás innen-onnan mind nagyobb mérvet ölt. Különösen szüret után szinte fél az ember esténként kimenni az utcára, mert bizony megeshetik vele, hogy összeszurkálva érkezik haza. Innét van aztán, hogy az intelligensebb polgárság mind jobban a főutcán, vagy a legközelebbi mellékutczában mer csak lakni, így nem csoda, hogy városunk építkezése már ez okból is kevésbé halad. Míg más hasonló községben a népesség szaporodásával a mellékutczák is kiépülnek, — nálunk ez szinte ki zárt, mert ki is merne egy mellékutczában házat venni és lakásul használni? Hisz a legnagyobb kellemetlenségnek tenné ki magát. Négy rendőrünk van, kik közül éjjelenként kettő tehet csak szolgálatot. Természetes, hogy ők csak a főutczában czirkálnak, míg ugyanazon idő alatt az összes utczák védtelenül állanak, úgy, hogy akár agyonüthetik az embert anélkül, hogy bárki is segítségére jöjjön. De hogy mily tehetetlen e kevés számú rendőrség, azt csak nemrégiben láttam. Éjjeltájban nagy zajt és kiabálást hallok. Felébredek és kinézek ablakomon. Látom, hogy suhanczok verekednek egymással, miközben a fiatal fák mellé letűzött czövekeket kiszedik és jobb eszköz hiányában ezzel döngetik egymást.

„Igen, báró ur, a mű nekem nagy élvezetet szerzett. De mondja csak, mi lett a szegény Péntekből, aki engem annyira érdekelt?” Mikor erről Napoleon értesült, oly sokat nevetett fölötté, miként ritkán máskor, s valahányszor Denon báróval találkozott, rendszeren megkérdezte: „Mi lett a szegény Péntekből?”

Mikor XIV. Lajos Strassburgot 1681-ben minden népjog ellenére elfoglalta, Ditrich Domonkos ottani polgármestert Párisba hívatta, hogy így a polgárokat vezérüktől megfoszssa. Itt Ditrich iránt udvariasak és előzékenyek voltak. Naponként hivatalos ruházatában megkelle jelennie az udvarnál. Egykor épen Lavois miniszternél volt audientian, ki számos méltóság kíséretében jött eléje s a nyitott bibliát tartva eléje, I. Makab. II. 17-re mutatva, mondá: „Ez a király akarata.” E versben Matatias főpap Antiochus király parancsának teljesítésére hivatik föl.

Ditrich azonban eléggé otthonos volt a bibliában. Rögtön átvette a szentírást, s ugyancsak I. Mak. II. 19—21. versre mutatva mondá: „Ez meg az én válaszum.” E versben Matatias a maga és gyermekei és rokonai nevében utasítja vissza a király követelését.

Másnap már Queretbe, Franciaország belsejébe száműzték a bátor és nyílt lelkű polgármestert, honnan csak 1690-ben térhetett vissza Strassburgba azon föltétel alatt, hogy házából soha ki nem lép és rokonain kívül senkivel sem beszél.

Míg e véres verekedést nézem, látom, hogy a rendőrség egy tagja a falhoz támaszkodva pipázgat. Mikor kérdőre vonom, hogy miért nem üt a duhajkodók közé, angol flegmával azt mondja pipája mögül: „ugy sem birnék velük.”

Hát biz ez szomorú állapot. Ezen segíteni kell. Míg a közbiztonság nem javul, — legyen bármily kiplanrozott utczája is, — Tapolcza modern városnak nem tekinthető.

A községi zárszámadásokban olvashatjuk évről-évre, hogy a község mintegy 30 ezer koronát kezel kórházi alap czimén. Évtized óta kezeli ezt az alapot a város annélkül, hogy bármi kísérlet tétetnék a kórház tényleges létrehozására. Nincs ember, aki kezébe venné a dolgot, mozgalmat indítana, hogy ezen üdvös intézmény létrejöhetne. Nincsa ki a megfelelő tőkét lelkes buzgalommal, kitaró fáradsággal gyarapítani igyekeznék. Pedig bizony Isten szükségünk van kórházra. Sokkal kisebb és jelentéktlenebb városban találunk kórházat, csak nálunk nem törődnek az ilyennel, — az egykor nagy buzgalommal megindult mozgalom abban maradt, alszik az ügy valószínűleg addig, míg a kis tőkének kamatos kamata felgyarapodik annyira, hogy abból kórházat alapíthatunk. Meg is lesz bizonyára a jövő században.

Alszik a Bacsányi szobor ügye is. Vagy 15—20 évvel ezelőtt néhány lelkes polgár ennek az eszméjét is megpendítették, — mulatságokat és gyűjtést rendeztek, hogy városunk nagy szülöttének emlékére szobrot vagy legalább emléktáblát emeljenek.

Az eszme megpendítői jórészt elkerültek városunkból, vagy már el is haltak s velük együtt ugylátszik a szobor ügye is alszik. Míg Sümegen, vagy más helyütt fillért-fillére

Egyszer a híres Devrient a berlini színházban próbán volt s megehevén, a színházi szolgának mondá: „Ferencz, menjen a feleségemhez s adasson magának vajjas kenyéret s egy pohár bort, addig én itt maradok.” „Jól van, igazgató ur!” — mondá és eltávozott.

Devrient lakására érve, megrendel a kívántakat s a szolgáló csakhamar be is hozta. A szolgáló jóízűen megette és megköszönve eltávozott.

„Nos Ferencz, hol van a vajjas kenyér és bor?” — kérdé Devrient.

„Megettem, amint igazgató ur parancsolta.”

Devrient mindjárt megértette a dolgot, hogy az inas nagyon is betű szerint teljesítette a parancsot. „Nos, csakhogy jól ízlett. Most menjen el még egyszer s kérjen még egyszer vajjaskenyéret, de most azután az én számomra!”

A rendkívül pazar idősb Dumas Sándor néhány nappal halála előtt a nagyon takarékos fiához vitette magát és e szavakkal köszönté őt: „Hozzad jöttem, hogy karjaid között haljak meg.” Kevéssel utóbb megint magához hivatá fiát s így szólt neki: „Lásd fiam, engem a világ fecsérlőnek mond, de az nem igaz; mert tizenhét éves koromban három Lajos-arannyal jöttem Párisba, s hogy milyen takarékos voltam, abból látható, hogy még most halálomkor is marad egy aranyom.” Erre kis erszényt vett elő, melyben csakugyan egy arany volt.

raknak, hogy nagy szülötteik emléké megjelöljék, nálunk az ilyenre nem gondol senki. Pedig volna már vagy 1200 korona e czélra. Ha kevés ez az összeg szoborra, ugy gyarapítsuk valahogy, avagy emeljünk legalább szülőházán egy emléktáblát a jövő nemzedék számára. Alakítsunk bizottságot, melynek czélja legyen a méltó emléket létesíteni. Hisz elég intelligens és jómódu ember lakik Tapolczán. Ugylátszik azonban, hogy nekünk elégséges ha utczáink göröngyeit kiegyengethetik. Olyanok vagyunk, mint a kaczer hölgy, ki a külső cziczomában találja fel egyedüli életcélját. Ez pedig helytelen.

A köztisztaság tekintetében is sok a kívánni való. A tavat határoló házak legnagyobb részéből egészségtelen és a fertőzésre alkalmas piszok és rondaság folyik a vízbe, a mely vízből a lakosság jó része iszik és fürdik. Istennek hála, hogy ily állapotok mellett, valamely ragályos betegség nem tizedelte meg a község lakosságát. Mindenki látja ezt, a lakosság zugalódik is érte, de nincs aki észre vegye és meggátolni igyekeznék az ebből eredhető bajt.

Még sok, nagyon sok ilyes féle visszáságot fogunk szóvá tenni, de hiszszük, hogy felszólalásunkat a község érdemes előljárósága figyelemre fogja méltatni s ismerve a közérdek iránt való fogékonyágát, bizton reméljük is állapotaink javulását.

Színház.

Szombaton este került színre Molnár Ferencz *A doktor ur* című három felvonásos bohózata. Élénk érdeklődéssel vártuk a darabot, mely a Vigszínházban oly zajos sikereket aratott, meglátszott ez a közönségen is, mely zsúfolásig megtöltötte az arénát. A kritikát összeszoríthatnánk e néhány szóban: igen kellemes esténk volt. De még sem melőzhetjük a szereplők közül azoknak a felmélítését, kik különösen hozzájárultak az est

Danton, az 1793-iki vérember igen előzékeny volt a hölgyek iránt és erre sokat is adott. Mikor egy izben a Boulevard du Temple egy hölgygyel sétált, ez egy neki igen megtetszett házat nagyon megbámult. „Szeretné birni ezt a házat? — kérdé Danton lekötelező mosolylyal.

„Mindenesetre!”

„Nos hát, az öné lesz!” Még ugyanazon a napon a ház tulajdonosa mint a köztársaság ellensége elfogatott, másnap halálra ítéltetett, harmad nap guillotín alá került s negyed nap az előzékeny Danton az új birtokosnét vezette ama házba szintén lekötelező mosolylyal.

Derby lord egyszer egy társaságban azt mondá, hogy semmiképen sem tudja megérteni Fáraó álmát a bibliából, a hét kövér és hét sovány tehénről, mert az mégis csak lehetetlen, hogy a hét sovány tehénen nem látszott volna meg, hogy a hét kövéret megette.

Steffens bankár erre így felelt: „Én sem tudtam megérteni, mignem fiatal kezdő koromban megnősültem. Volt hét kövér nagy kasszám és főkönyvem: feleségemnek pedig csak egy kis konyhakönyvecskéje volt. Év végére a kis könyv fölemésztette a nagy könyveket és kasszákat és meg sem látszott rajta.

sikeréhez. Kitűnő volt Magyar Puzsér szerepében. Pompásan alakított a raffinált tolvaj személyében, ki saját védügyvédjét is meglopta; sikerült az elérékenykedési jelenet, mikor a kasszafurás alkalmával ráakadt az ügyvéd végrendeletére és olvasta benne, hogy ügyvédje megemlékezik róla is, mint a kinek irodája jó hírnevét köszönheti. Az ügyvéd szerepét Erneyi adta szintén igen sikerülten. A szertelen ambíciójú fiatal ügyvéd lelkesülését egy érdekes ügy iránt, a minden áron való feltűnnyágyást híven adta vissza. A rendőrfogalmazó személyében Batory tünt fel ügyes játékkal. Zilahi, Lorándi szintén jók voltak. A férj nézeteiben osztozó, terveit elősegítő feleség szerepét mint a ki, hogy férje ügyeit előbbre vigye, egy kis ártatlan rendezvoustól sem riad vissza, Karácsonyi Mariska adta nagyon természetesen, ki kedves egyéniségével, kellemes megjelenésével a közönség rokonszenvét már rég megnyerte. A szerelmes bakfist B. Bánfalvy Etel adta, szintén jól, míg a romantikát imádó, szentimentális társalgónő szerepében Olajos Róza tünt ki.

Vasárnap Géczy István *Régi szerető* című népszínműve került színre.

Az operettek, boházatok, modern társadalmi drámák közepette jól esik egy-egy népszínmű; a nagyvilági élet szemlézése után jól esik egy kis falusi történet, falusi levegő. Géczynek igen jó szeme, helyes tapintata, érdeke van a tárgy megválasztásában; ügyesen építi fel a cselekvényt az egyszerű, egyenes népi jellemekre és így színművei jobban hatnak, mint pl. sok társadalmi dráma a maga csiszolt, nagyon kifinomított alakjaival és jellemeivel.

Azt mondják, hogy az első szerelem a leghatalmasabb, annak emléke a szívből ki nem irtható. Ezt a tételt igazolja Géczy színműve is. Borcsa (Karácsonyi Mariska) lány korában kikoszorúzta Tóth István (Lorándi.) Az egyik férjhez megy, a másik megházasodik, utaik szétválnak. De a szerelem nem vesz ki egyik szívéből sem. Majd özvegygyé lesz mindkettő s nem volna akadály egyesülésük előtt, sőt Tóth leányának (B. Bánfalvy E.) és a szép özvegynek egymáshoz való szeretete mintegy elősegíti a frigvet. De a férfi büszkesége nem győzhető le oly könnyen. Tóth István nőül akarja venni Teczát (Tury Mariska), a szegény pásztor-leányt s elszakítja kedvesétől (Magasházi). De azután meghatva a fiatalok szerelmétől, talán még inkább a szép özvegynek attól a törekvéséről, melylyel a gazdának ügyét Teczánál előmozdítani igyekszik, nagylelkűen lemond Teczáról s feleségül veszi szívének régi ideálját. A szereplőkről csak elismeréssel szólhatuuk.

Hétfőn a „*Svihások*” című 3 felvonásos vig operette másodszer került színre. A telt ház, a nézők vig kedélyhangulata mind a mellett bizonyít, hogy a közönség tetszéét megnyerte. Természetesen a szereplők jó játékanak tulajdonítható főleg a siker. Általában elismeréssel kell adoznunk mindanyinak, de még is különösen kiemelendő Tury Mariska kedves, élénk játéka miatt, hasonlóképen Karácsonyi Mariska is. Magyar ritka humoros alakító képességével dominált fő szerepében. Nemkülönbön kitűntek Batory, Fehér, Erneyi és Lorándi is.

Kedden részint a kellemetlen idő, részint a közönség részvétlensége következtében nem volt előadás.

Szerdán a néhai jó Szigeti Józsefnek *Nőemancipáció* cz. boházata volt műsoron. A nőemancipáció proklamálójának szerepében kitűnt Tury Mariska; igen jól játszott a vénkisasszony szerepében Olajos Róza, s nemkülönbön Györfly Mariska is, Zarándiné személyesítője. A furvezer hadnagyot kitűnően alakította Batory B., Kaczér Tamás, a huszár szerepében pedig Fehér Károly híven ábrázolta a kemény, szókimondó, minden fehérszépbe szerelmes öreg huszárt.

Csütörtökön Gárdonyi Géza *A bor* című falusi történetét élvezte az elég szép számban összegyűlt közönség. Baracs Imre szerepét nagyon jól adta Fehér Károly; Baracsné szerepében Karácsonyi M. alakított pompásan; Tury Mariska az özvegyt személyesítette ismert képességével s tudásával; nagyon tetszett Erneyi Göre bíró ur szerepében, nem

különbön Batory ki Durbinscs sógort jelenítette meg igen szerencsésen.

Pénteken este telt házei előtt félhelyárrakkal színre került Goldfaden Ábrahám „*Szulamith*”-ja. A szereplők általában, de Lorándi Tivadar mint Monoach és leánya Szulamith Tury Mariska, Karácsonyi Mariska mint Abigail és Magasházi János mint Absolon tüntek ki a szereplők közül.

H I R E K.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Nagy Jenő keszthelyi járásbírói díjnokot a letenyei járásbíróvához irnokká nevezte ki.

Törvényszéki bírói kinevezés. Ó felsége a király Gózonny Sándor nagykanizsai törvényszéki albirót a nagykanizsai törvényszékhez bíróvá nevezte ki.

Képviselőválasztás. Mint értesülünk, Óváry Ferencz dr. lemondásával megüresedett nagyvázsanyi kerületben folyó hó 28-án tartott képviselő választáson ismét Óváry Ferencz vátszatott meg pártönkivüli programmal Táncoz Gyula függetlenségi jelölttel szemben.

A tapolczai izr. hitközség dr. Singer távozásával megüresedett rabbi állást betöltendő, pályázatot hirdetett. A meghívott pályázók közül Dr. Löwinger, pönkösd hétfőjén d. e. 10 órakor tartja az izr. templomban próbaszónoklatát.

A tapolcza-keszthe yi h. é. vasut mielőbbi megnyitására f. hó 28-án Hertelendy Ferencz vezetése alatt Gyömörey Vincze, br. Puthány Géza, Eitner Zsigmond, Darányi Ferencz dr., Farkas József, Hajós Mihály, Glazer Sándor és Stein Miklósból álló küldöttség tisztelettel Széll Kálmán miniszterelnök és Láng Lajos kereskedelemügyi miniszternél. Mindkét miniszter kijelentette, hogy ez ügyet különös fontosságúnak tekintik s mint végbement minisztertanácsi határozatot említték, hogy a közeli napokon Láng miniszter s a vállalkozó közös felelősségére a műtanrendőri bejárást elrendelik. (Ez pedig értesülésünk szerint június 6-ára.

Tanítói közgyűlés. A veszpréme gyházmegyei róm. kath. tanítóegyesület sümegi köré Bánti Alajos elemi iskolai igazgató elnöke alatt tartotta tavaszi közgyűlését. A gyűlést megelőzőleg Károlyi János sikerült gyakorlati tanítást tartott. Pap József tartalmas felolvasást tartott a gyümölcsenyészetről. A közgyűlés utolsó tárgya volt az évvégi iskolai jelentések egybeállítására vonatkozó javaslat, a melyen többek hozzájárulása után több módosítást tett a kör.

Tanítói jubelium. Lélekemelő, megható ünnepélynek volt tanuja f. hó 26-án Lengyel-tóti község lakossága. E napon ünnepelte érdemekben megőszült főtanítója, Vizer János tanítói működésének 40. évfordulóját. Köz pályán negyven évet eltölteni már maga érdem. Hát még a tövises, elismerést ritkán nyújtó tanítói hivatalban! Vizer Jánosnak meg van az az öröme, hogy a híven teljesített kötelességnek jóleső érzésén kívül érzi hálás tanítványainak őszinte szeretetét; tapasztalja ismerőseinek, tisztelőinek elismerését, melyet hosszú küzdelemteljes pályáján ki is érdemelt. A nagy nap alkalmából „Ünnep” czímen egy lapot adtak ki, melybe az ünnepeltről Koltai Virgil dr. egy ódai szárnyalású költeményt írt. Vizernek ez alkalomból tisztelői egy értékes emlékalbumot adtak át melybe emléksort írtak: Gróf Zichy N. Jánosné, id. gróf Zichy N. János, gróf Zichy Béla, gróf Jankovich László, Gold István, ifj. Abrányi Kornél, Kommandinger Vilmos dr. Berzsényi Sándor stb. stb. Ez alkalommal lengyel-tóti-marczali tanítói járáskör diszülést tartott s a jubiléumot diszelnökké választották. Azután a róm. kath. templomban ünnepélyes istentisztelet volt, majd a község ünnepelte nemes szívű tanítóját, ezután a gyermekek ünnepe következett. Az ünnepélyt 150 terítékű társasbéd zárta be.

Érdekes találmány. Feldink, Kis Ignác helybeli bádgos mester, egy tejhűtőkészüléket talált föl, mely 1958/1903. sz. a. szabadalmat is nyert. A készüléket már használják is több tejgazdaságban és igen elis-

merőleg nyilatkoznak róla. Kezelése egyszerű, ára olcsó. Ajánljuk az érdekes, hasznos találmányt a közönség szíves figyelmébe.

Sümege város képviselőtestülete tavaszi közgyűlésén Gyömörei Gáspárnak, mint a törvényhatóság kiküldöttének, elnöke alatt tárgyalta 1902. évi zárószámadását, a melyet a közgyűlés elfogadott s a felülvizsgálat végett a vármegye törvényhatóságához való felterjesztését elhatározta. — A folytatólagos gyűlést a városbíró elnöklésével tartották. Intézkedtek a Ramasetter-féle kihazasítási díjak kiosztása tárgyában. A gazdasági ismétlő iskola ügyét illetőleg felirnak a közigazgatási bizottsághoz, hogy ennek felállításától a zárdatügy megoldásáig mentse fel a várost. Több illetőségi ügy elintézése után elhatározták a községi dülő utaknak gyümölcs-, szeder- és akáczfákkal való beültetését.

A sorozás elhalasztása. A honvédelmi miniszter egy újabb kiadott rendeletét a fősorozást július 1-től bezárólag augusztus 29-ig terjedő időtartamra halasztotta.

A kertész nem iparos. A kereskedelemügyi miniszter elvi jelentőségű döntvényről értesítette az iparhatóságokat. Kimondotta, hogy a gyümölcs-, konyha- és virágkertesekkel foglalkozók, bár termelvényeiket el is adják, nem tekintendők iparosoknak s nem kötelezhetők iparigazolvány váltására. Ha azonban nemcsak saját termelésük feldolgozására szorítkoznak, hanem máshonnan is hozatnak eladásra, akkor iparos, illetve kereskedőknek tekintendők.

Elhalasztott országos vásár. Zalaegerszegen a legközelebbi országos vásár 1903. évi június hó 2-ika helyett június hó 3-ára esik.

A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete f. hó 27-én tartotta első közgyűlését gróf Zselenszky Róbert elnöksége alatt. Az elnök megnyitó beszédében vázolta a szőlő- és bortermelés mai helyzetét; nem tartja elég szigorúnak a borhamisítás elleni törvényt s kijelenti, hogy az egyesületnek feladata lesz a szigorúsítást és az ausztriai törvényt kisértetni. Majd Drucker Jenő igazgató tette meg jelentését. A jövő teendői szerinte: a szakértelem, szakirodalom fejlesztése, a boritaladó leszállításának sürgetése, a pálinka-ivás korlátozása stb. Bejelentette, hogy a fiatal egyesületnek 58 alapító, 570 évdíjas tagja van; az egyesület tiszta vagyona pedig 15000 korona.

Talált holttest. Szabó Gábor földmivest, gulácsi lakost pénteken reggel a gulácsi erdőben felakasztva találták. A titokzatos esetben a hatóság a vizsgálatot megindította.

Vasuti napszamosok nyugdíja. Roppant fontosságu ügyben folynak most a kereskedelemügyi miniszteriumban az előmunkálatok. A nyugdíjintézetnek minél szélesebb alapra való fektetése a vasuti alkalmazottak körében amugy is régi terv. Ez év elején történt, hogy kilátásba helyezték a leszámoló hivatalok napidíjasainak fölvetelét is a nyugdíjintézetbe, most pedig részlettni kívánják a nyugdíjból a vasuti napszamosokat. A tervezet szerint azok részesülnek nyugdíjban, illetőleg azokat veszik föl az alapba, akik már legalább 270 napot töltöttek évenként napszamban. Jelenleg már össze is írják őket, amire vonatkozólag a miniszteriumból kimentek az alantos hatóságokhoz az utasítások. A szép terv, ha nem gördül elébe semmiféle akadály, és megvalósul, a társadalomnak egy nehéz fizikai munkát teljesítő részét menti meg az elnyomorodás keserveitől.

Kézrekerült csaló. Bachil Jánost, ki különböző álnevek alatt a vidéken különféle csalásokat követett el, a köveskálai csendőrségnek sikerült kézrekeríteni.

A petróleum árak emelése. A prágai petróleumfinomítók a kőolaj eladási árát továbbí egy koronával emelték. Ez az ár 4 és fél koronával magasabb mint a mekkora még nem régen volt.

A népszerűség titka. Példa nélkül áll az a népszerűség, mely ez idő szerint a minden irányban független és szókimondó Pesti Hirlap iránt városunkban és a vidéken általában megnyilvánul. Mióta e különben is

kedvelt napilapunk minden sora napról napra azt igazolja, hogy sem kormány, sem egyetlen politikai párt, sem bármi néven nevezendő érdekszövetkezet, részvénytársaság vagy pénzintézet reá befolyást nem gyakorol, — népszerűsége rohamosan emelkedett, úgy hogy ma már a városunkba érkező példányszám sokszorosan felülmúlja valamennyi más napilapét. Ezt, mint érdekes jelenséget, minden irigység nélkül konstatáljuk, mert magunknak is örömeinkre szolgál, hogy az intelligens olvasóközönség úgy felkarolja ezt a minden irányban független, minden ízében szabad-elvű, demokratikus szellemű lapunkat s lehetővé teszi neki, hogy az összes napilapokat felülmúló gazdag tartalommal s napról napra oly terjedelemben jelenhessen meg, amilyennel csak pár évvel előbb is még a lapok ünnepi számai sem dicsekedhettek. A Pesti Hírlap valóban megérdemli, hogy ma lapjaink közt a legnépszerűbb és legelterjedtebb.

CSARNOK.

Soha ilyet! . . .

Irtá: Magyar Lajos.

Mindenek előtt igen tisztelt hölgyeim és roppant kedves uraim bűnbánólag bevallom önöknek, hogy már én is voltam szerelmes.

Ugyan ne tessenek olyan csodálkozó arczot ölteni; a színész is tud szeretni. . . Igaz, hogy nem modern értelemben, de a fogalom legideálisabb értelmében.

Igaz ugyan, hogy a mi szívünkben sokkal termékenyebb talaja van az érzelmenek, mint más halandóéban, de hát, én Istenem, — ez nekünk olyan szükséges valami, mint — hogy prózai hasonlattal éljek: — a kereskedőnek a divat.

A szerelem nekünk életszükségletünk; mert míg kifelé megédesíti a pályánkkal járó küzdelem, addig befelé növeli a színész ambícióját.

Méltóztassék csak megfigyelni, midőn a színész, értve a fiatalabb generációt, mely most van a haladás útján — de még a megállapodott színészek egy nagyobb százalékát is beleértve — először lép föl valamely városban, hányszor fogja az tekintetét a színpadtól elvonva, a közönség hölgyei felé irányítani. És ha megtalálta eszményképét (és föltétlenül megtalálja), hányszor sül bele a szerepébe és milyen esetlen mozdulatokkal fogja a közönséget boszantani.

Persze a bíráló ilyenkor kimondja a szentenciát, hogy: „értelmetlen, ügyetlen, tehetség nélküli okvetlenkedő“.

Pedig dehogyan! Nem egyéb az, mint egy kis szerelmi láz, mely egy pillanat alatt csodálatos változáson viszi keresztül az illető egész valóját. Megtompitja gondolkozó képességét, hogy szerepének egy betűjét sem képes emlékébe idézni, a szív édes lázas működése hevülésbe hozza az idegekben a vért és az elvonja a gesztusok plasztikáját, természetességét. Nem is képzelik, hogy ilyenkor milyen nagy gyönyörűségére lenne az illető színésznek az a kedves tudat, hogy gesztikuláló karjai valamely orvosnövendéknek szolgálnak tanulmány-tárgyul — az egyetemen. . .

Oh, de ez a zavaros állapot csak az első este tart, másnapra édes szerelemm olvad, melynek hevétől kigyul lelkében az isteni szikra! . . .

Bocsánat, hogy eltértem a tárgytól. Ez a bevezetés nem tartozik a tárgyra, legalább szorosán nem, de szükségét éreztem ennek, magam iránti tekintetből, hogy magyarázatát nyújtsam, mintegy mentegetődzésként az én tragédiai részletekben bővelkedő esetem létrejöttének.

Egy alföldi városban első előadáson törjént (Szultánt adtuk), hogy ideált keresve, tekintetemet a színpadról a mélyen tisztelt hölgyközönség felé irányítottam. Igen, a hölgyközönségre. Egy másodperc alatt megtaláltam a bájos ismeretlent, akit lelkem vágya óhajta sejtett! (Hja, a praxis!) Gyönyörű szép fiatal leányka volt, akinek szüntelen rajtam függött búvós tekintete, miközben ésbontóan mosolygott. Oh, az a mosoly! . . . Ereimben felpezsdült a vér, szemem előtt a dolgok rózsaszínű fátyollá folytak össze, mely

mögül egy szépségében ragyogó női fej (ideálom feje) tűnt elém, amint az égiektől ellesett bájjal nyújtja csókra csábos cseresznye-aikát.

A fejem szédült és a szívem olyan hevesen dobogott, miszerint alapos gyanum támadt, hogy a színpad előtt lévő orchester karfájára törekszik jutni, hogy közelebről foghassa fel imádottam tekintetének perzselő sugarait. Egyszóval lázban égtem!

Természetes, hogy ez az állapot játékomra sem maradt következmény nélkül. Így például: sehogy sem akaródzott kedves szultánunkat a szerep szerint előírt pezsgővel megkínálni; úgy tűnt föl nekem, mintha a pezsgőt palackostól le kell nyelnem. Egy-mást követtek a baklövés, bár a kedves sugónőnk is nem épen suttogó hangon adott kifejezést boszankodásának. Ha a színpalak közé mentem, úgy bizonyára beleütköztem néhány jelenésére váró collégámba, akiktől tetejébe még elfelejtettem pardont is kérni. Collégáim csodálkozva adták egymásnak szájról-szájra, hogy: „Oh szent színpadi tisztelet! Magyarai becsipett!“

Még a vacsoránál is fogva tartott ez a zavar. Egyik collégám azt kérdezte, hogy hol vettem azt a hallatlan fekete „kreppet“, melyet „Bülbül“-re használtam? Mire én azt feleltem: „Köszönöm, hasonlóképen“; azt hittem, hogy jó étvágyat kívánt.

Másnap természetesen ideálom keresésére indultam. Minden velem szemközt jövő hölgynek merően a szemébe néztem, akik bizonyára azt hitték, hogy vagy nagyon naiv, vagy nagyon szemtelen vagyok. Oh, én pedig csak imáadásra méltó „Ó“-met igyekeztem felismerni. Fájdalom, minden ilyen kísérlet után egy-egy darabkával gyarapodott a lehangoltság körvonala, melyen belül a keserűség tanyáz.

Órült kétségbeeséssel rohantam utcáról utcára, idegességemben egy-egy gombot tépve le ujdonsült kifizetetlen télikabatomról, amit aztán lázasan dobtam bele a nagy mindenségbe. Mikor a leoperált gombok már mind eltűnedezték a megsemmisülés göröngyös útján, akkor meg a kabátom szélét igyekeztem blombirozott fogaimmal több részre osztani és szörnyen csodálkoztam, hogy ennek a számtani műveletnek kabát szél hasadás az eredménye. Már a kabátom belésén belüli titkok kutatásánál tartottam, midőn végre megláttam őt. Biztató kékszinű, elegáns ruhát viselt, mely igazán szűk és őz-termetű. Hasonló színű kalapja mellett hivatottan bölintgatott egy hatalmas fehér toll. Nagyon fontos dolga lehetett (bizonyára a szabónőjéhez ment), mert sietve haladt tova.

„Most, vagy soha!“

Utána rohanok, miközben megcsúszom egy árván felejtett, kifacsart citromhéjban és szerelmesen dobogó szívemmel egyetemben belezuhanok egy ártatlanul bámészkodó pocolyába, mely melankolikus szürkeséggel ruházta föl egész külsőmet.

A szereimi kalandra ekkép kicsinosítva, rohantam ideálom után. Végre elérem, de nem merem megszólítani. Hogy okot találjak a beszélgetésre, ráléptem a cipője sarkára, majd orrára bukkolt szegény!

— Oh ezer bocsánat, mondom hebegve.

Ő boszus fejmozdulattal, melyet én biztatónak találtam, ment tova.

„Most, vagy soha! . . . Tehát megszólítom.

— Bocsásson meg, hogy me . . .

— Micsoda szemtelenség ez? — mondja ideálom dühösen.

— Hm . . . Azt hittem, hogy a pocolyától nyert előkelőségemnél fogva nem ismert meg Ujra megszólítom:

— De kedves nagysád, talán tévedni méltóztatik, hiszen én Magya . . .

— Micsoda pimasz toladok ön? csicsergi ideálom dühösen és még sok mindent csicsergett, amit örülség volna hizelgésnek nevezni.

Kezdtém kétségbe esni.

— De angyali tündér, hiszen én vagyok az, aki . . .

— Ha nem távozik, fejéhez vágom a napernyőmet. Ezzel felém fordította keleti tűzben égő tekintetét és — oh rendezői hatalom! ekkor hűledezve látom, győződöm meg, hogy nem szerelmes belém, hogy nem ben-

nem gyönyörködött, de nem is rám nézett a színpadon, mert — kancsal volt az Istenadta!

A KÖZSÉGHAZÁBÓL.

Tapolcza nagyközség képviselő-testületének 1903. év május hó 24-ik napján tartott ülésében a következő határozatok hozattak:

1. Lakosi Boldizsár illetősége megtagadott.
2. Burján Imre parki korcsmai bérlete 1904. évre feltétlenül, 1905. évre feltételes, változatlanul meghosszabbított.
3. Fülöp Józsefnek a hegyben való lakás megengedtetett.
4. Beck Lénárdnak 10 korona segély megszavaztatott.
5. Hartmann János, Enyingi Gáborné, Messter Borbála, Szollár János segély kérvényei elutasítottak.

Kifüggesztetett 1903. év május hó 24-én.

Horváth Jenő,

Glazer Sándor

községi jegyző.

községi bíró.

APRÓ HIRDETÉSEK.

STIGLITZ ÁRMÍN
órás- és aranyműves
Tapolcza.

Pontos munkával jó és olcsó áruval szolgál, ez az elve az elismert legjobb és legrégebb órás- és aranyművesnek:

Stiglitz Ármín.

Kiadó lakás.

Néhai Szabó Dénes újabbik házában egy udvari lakás kerttel július 1-re esetleg október 1-re kiadó.

Bővebbet levélileg **Diénes István** járás-bírónál **Kapuvár** (Sopron megye).
4-5

ERDÉLYI PÁL

ezelőtt **Leszner Ferencz** vas, szerszám, konyhaberendezések kereskedése, és pépraktára **Tapolcza, (Főtér.)**

Ajánlja dus raktárát az ugynevezett „Patent Ausztria“ permetezőkben, ugyszintén porozó, kénegező és borsajtkban valamint minden a vasszakmába tartozó cikkek-ből jutányos árak mellett.

DOMONKOS ISTVÁN

j. vth. kőműves mester

Tapolczán.

Vállalkozik vidéki kastélyok, villák mindennemű lakó- és gazdasági épületek bármily stylban való tervezése és megépítésére művészi kivitelben, esetleg tervezés és művezetésére, épületek becsülésére, műszaki ügyekben szakértői vélemény adásokra, és ügyiratok elkészítésére.

Szives megkereséseket f. é. június hó végéig Keszthelyre, Pethő-utca 6, Tapolczán július 1-től Szabó Dénes-féle ház alatti címre kérem.

Maradlam a t. építőknek mindenkor kész híve:

Domonkos István

j. vth. kőműves mester,

Házeladás.

Tapolczán, a postahivatal mellett levő **Borbély József-fele ház** szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést adnak
az örökösök.

Eladó hintők.

Egy Kölber-féle olajtengelyes fedeles phäiton, és 1 Kölber-féle olajtengelyes fedeles hajtó hintó négyes fogathoz is alkalmazható, jutányos áron eladó.

A kocsik Vasárnap délelőtt tekintetők meg

Weiler Kálmánnál
Tapolczán.

PREISZ MANÓ

szobafestő és mázoló

Tapolczán.

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, ugymint szobafestést, mázolást, tapétázást, aranyozást és czimfestést.

SZŐLŐBIRTOKOSOK figyelmébe ajánlom állandóan nagy választéku raktárat, mindenféle, a szőlőkezeléshez szükséges gépekből u. m.: permetezők, szénkénegezők, porozók, lepkefogó lámpák — továbbá a legnagyobb választék szőlőprésekben, azonkívül állandóan nagy raktárt tartok mindennemű mezőgazdasági gépekből.

PAUK VILMOS

vaskereskedése Tapolcza.

FÜLÖP GÉZA

kádár Tapolczán.

Elvállal jutányos árak mellett szakmájába vágó munkákat: **hordókat, kádakat**, úgy egyéb **pincze-eszközöket**. Állandóan raktárt tart ezen cikkekből.

Javításokat jutányosan elfogad.

Egyfogatu ruganyos jucker-kocsi eladó

Tóth Kalmán

festőnél, Tapolczán.

BÓDAY SÁNDOR épület- és butor-asztalos Tapolczán, keszi-utca. Ajánlja ujonnan berendezett **butor-raktárát** úgy a legfinomabb, mint az olcsóbb fajta butorokból. Nagy raktár **kész koporsókból**. Elfogad minden féle **épület- és butor-asztalos munkát**, úgy szintén javításokat a legjutányosabb árban.

Ház eladás.

Tapolczán, Baum Károly-féle, volt kerületi állatorvos tulajdonát képező 361 sz. ház három lakó részére, istálló, kocsi-szín és nagy kerttel együtt sza-

badkézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető: **Gyarmaty Lajosnál** Keszthelyen. 12-26.

HIRDETÉSEK.**rum, Cognac, Szilvorum,**

likőrök, likőrkrémek stb. az általam készített vegytiszta eszenciák és kompozíciókkal házilag $\frac{1}{8}$ sőt $\frac{1}{4}$ részben olcsóbban állíthatók elő, mint készen vett áruk. **Árjegyzék és használati utasítás** ingyen és bérmentve.

Baros Gábor,

Budapest, VII. Dohány-utca 1. A. W.
Eszenciák és Kompozíciók gyára.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie) **CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN TRIEST MELLETT** ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerészegyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll.

$\frac{1}{2}$ palaczk 5 korona $\frac{1}{2}$ palaczk 2-60
10 palaczk rendelésénél 10% engedmény.

Kapható: Tapolczán.

POPPER GYULA füszerkereskedésben;

nagybani eladás a vidék részére

SÄTTLER JÓZSEFNÉL Nagykanizsán.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegy ellenőrzés a cs. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és élelmiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.

Vegy ellenőrzés a cs. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és élelmiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.

Zálogintézet.

A nagykanizsai kereskedelmi
és iparbank részvénytársulat

hatóságilag engedélyezett

zálogosztálya

mindennemű új árura,
ékszerekre, arany- és ezüst tárgyakra
kölcönt ad.

Zálogtárgyak posta és vasut ujján is elfogadjatnak.

387./1903. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tapolczai tekintetes kir. járásbíró 1903. évi V. 256/2. számú végzése következtében dr. Hoffmann László tapolczai ügyvéd által képviselt özv. Weltner Adolfné született Hoffmann Regina gulácsi lakos javára, Fischer Ignác gulácsi lakos ellen a tőke és kamat fentartásával a 91 korona 50 fillér költség erejéig 1902. évi augusztus hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2374 K. becsült következő ingóságok, u. m. butorok, pálinkafőző rézkazán, kocsik, tehén, borju, boros hordók, szőlőprés, borok, széna és gabona nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tapolczai tekintetes kir. járásbíró 1902. évi V. 296/1 számú végzése folytán 91 korona 50 f. költség követelés és eddig összesen 18 korona bíróilag már megállapított költségek erejéig Gulácson alperes lakásán leendő eszközésére 1903. évi június hó 8-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Tapolczán, 1903. május hó 26-án.

Tininszky Antal,
kir. bir. végrehajtó,

Ne vegyen
Cimbalmot vagy Hármoniumot,
míg

Reményi Mihály

mű-hangszerész

legújabb képes árjegyzékét
át nem olvasta, mely ingyen
és bérmentve küldetik

Budapestről

Király-utca, 44/I sz.

Jorgo János

órás gyári raktár Wien III/4. Rennweg Nr. 75 B

Levelezőlap elegendő, hogy gaz-
dagon illusztrált árjegyzékemet in-
gyen és bérmentve megkaphassa.
olcsó bevásárlás céljából. Az üz-
leti eljárás szigorúan tisztességes,
rászedés teljesen kizárva.

Órajavitási műhely.

Mindennemű zsebórába új rugó helyezése 40 kr.
Minden vásárolt vagy javított óráért kezességet
vállalok. Kivonat a nagy árjegyzékből:
7787. sz. legolcsóbb legjobb strapaczióra nick.
keltokban 36 órai járással 2 frt. 30
8039. sz. valódi ezüst pánczellánc 15 gr. 1 frt.
7858. sz. ezüst remontoir, dupla fedelű 5
7988. sz. Ingaóra ütőművel 2 sulyal 130 cm.
magas 11 50
7929. sz. Jó ébresztő óra 1 20
Sziveskedjek nevemre és házsámomra 75/B.
Pontosan figyelni.

Nincs többé tyukszem!

Ha tyukszemétől meg akar menekülni, úgy ele-
gendő egy kísérlet a törvényesen védett és biz-
tosan ható

Denzinger
féle

„Viktória”
tyukszem
kenőccsel

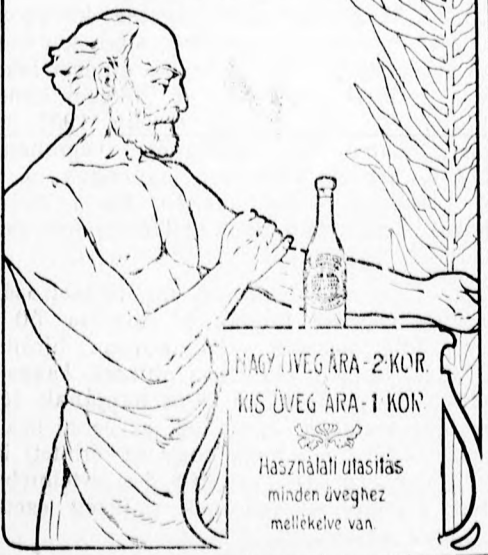
a melylyel a legkeményebb tyukszemtől lehet
megszabadulni.

Egy tégely ára 1 korona 30 fillér; 1 kor. 50
fillér beküldésénél bérmentve. Kapható felta-
lálónál;

Denzinger Ármin, Ujvidék

Kapható minden gyógyszerárban és
droguista üzletben.

BRÁZAY KÁLMÁN
SŐSBORSZESZ
KÉSZÍTMÉNYE.

HAGY ÜVEG ÁRA - 2 KOR.

KIS ÜVEG ÁRA - 1 KOR

Használati utasítás
minden üveghez
mellekelve van

2513. szám 1903. tkv.

Újabb árverési hirdetményi kivonat.

A tapolczai királyi járásbíró, mint

telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a
veszprémi takarékpénztár végrehajthatónak
Mohos János és neje Gárdonyi Mari kapol-
csi lakosok végrehajtást szenvedők elleni vég-
rehajtási ügyében 800 korona iránt a végre-
hajtási árverés a tapolczai királyi járásbíró
területén Kapolcs községben fekvő 1. a ka-
polcsi 781. sz. tjkvben + 1. 2. sor, 692. 693.
hrsz. alatt adósok tulajdonául felvett ház,
udvar, pajta és kert végrehajtató kérelmé-
hez képest együttesen 800 koronában ezen-
nel megállapított kikialtási árban elhendet-
tett és a megjelölt ingatlanok 1903. évi
június hó 19-ik napjának délelőtti 10 órája-
kor Kapolcs község házánál megtartandó
nyilvános árverésen a kikialtási áron alul
is eladatnak.

Az árve ezni szándékozók köteles k
a kikialtási ár 10%-át készpénzben, vagy
óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban a
kiküldött kezéhez bánatpénzképen letenni,
avagy annak a bíróságnál való előleges el-
helyezését igazoló elismervényt átszolgáltatni

Az árverési feltételek alulírott telek-
könyvi hatóságnál és Kapolcs község elöl-
járóságánál megtekinthetők.

Tapolczán, 1903. évi április hó 20.
napján.

A királyi járásbíró, mint telekkönyvi
hatóság.

Pap

királyi járásbíró

Romlott borokat

dohos, penész vagy hordóizüeket
és szaguakat

azonnal

és feltétlenül megjavít a

BONORAL

mely teljesen iz és szagnélküli folya-
dék s a bornak idegen izt nem ad.

A BONORAL

ugy hat, mint valami derítő szer: a
kellemetlen dohos izt tartalmazó alkát-
részeket (és csupán ezeket) a borból
kiválasztja és magában tartja úgy, hogy
egyszerű lefejtéssel a tiszta bortól el-
választható

Hatása biztos!

Ára egy hektóra 3 kor., öt hek-
tóra 14 kor.

használati utasítással együtt

Kapható:

Erdős Jenő

gyógyszerésznél. Egerben (Hevesmegye.)
14-24

Schicht-szappan

„szarvas”

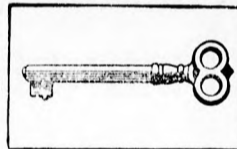
vagy

„kulcs”

jegygyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva
legolcsóbb szappan. — Minden
káros alkatrésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy
minden darab szappan a „Schicht” névvel és
a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!!

Ruggyanta (gumi)
gyártás meghonosítója

SCHOTTOLA ERŐ

BUDAPEST, VI., FONCIÉRE PALOTA

ajánlja dus raktárát szab. Kosinszky-féle „Egyszerűség”
szénkénevezők, saját szabadalmu „Uránia” permetezők fel-
nyitható szélkazánál, kénporfúvók, szőlő- pinczegazdasági
gépek és eszközökben. Amerikai juhnyíró-olló gép.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Utánnyomás tilos

ALAPÍTTATOTT 1872.

Nyomatott Löwy B. gyorsajtóján Tapolczán.